

Teselskapet

Hei, og velkommen tilbake til nyhets kanal 15!

Dette er nyhetsreporter Kristina Midtbø, med ukas saftigste nyheter! Mary Mcpuff en av Londons rikeste med en formue på 112 millioner, inviterte til sitt årlige te-selskap i forrige uke. Tre dager senere var alle gjestene inkludert Mary, funnet døde i herskapshuset til frøken Mcpuff. Alle dører og vinduer var lukket og stengt, så morderen må ha vært en av gjestene i te-selskapet. Som dere fikk vite i forrige uke var gjestene i te-selskapet: **Dr. Frank. Harper:** har en avansert doktorgrad i biologi. **Preben McGoldrick:** er en suksessfull skuespiller. **Lucy Rocker:** en av Englands mest suksessfulle forretningskvinner. **Patrick og Pepper Smith:** et av Englands få søskenpar med 999 i IQ.

Tre dager tidligere

Gjestene hadde nettopp ankommet. Mary sin stemme var lys og vennlig.

“Spisestuen er til venstre for kjøkkenet, bare følg meg.” Mary gikk, og gjestene fulgte etter. På spisebordet var det dekket på til seks, med sølvbestikk og tekopper så klart. Det var croissanter og muffins i høye tårn på bordet. Gjestene pratet i vei, men den som pratet mest var Mary selv. Hun pratet i vei om at sønnen hennes studerte for å bli lege, at hun hadde mottatt en pris av “omsorg for alderen” og en pengepremie på 50 000 kr. Alle hadde mye de ville fortelle de andre om. Alle ville virke som den viktigste gjesten og den mest suksessfulle. “God aften. Kan jeg by dem på litt kardemomme-te?” Marys butler stod med en tekanne ved stolen til Patrick. “dette er butleren min William.” Mary hadde sine egne tjenere og sine egne økonomiske hjelpere. Det hendte at Mary måtte sparke hjelperne sine, så det var vanskelig å huske navnene deres. Dermed het de ‘Høyre og Venstre’ Høyre hjalp til med økonomiske problemer, mens Venstre hjalp til med psykiske problemer. Høyre og Venstre var ikke invitert i selskapet, de var i garnbutikken får å kjøpe silke til Marys nye silketeppe. «si meg Mary, hvor er toalettet?» Patrick satt vet motsatt side av det runde bordet. «William kan vise deg». Mary hadde minst 9 baderom og 4 boblebad i det store herskapshuset sitt. «jeg skulle gjerne visst hvor historiesalen var?» Preben var utrolig fascinert av historie og vitenskap.

Tidligere i høst hadde Mary kjøpt en vikingutstilling fra museet, noe Preben var fryktelig interessert i. «Jaja, du får vise Preben den også da William.» Mary brydde seg ikke så mye om hva de forskjellige gjestene ville se, så lenge de ikke var til bry. William, Patrick og Preben gikk opp trappene. Mary fortsatte å prate i vei. Frank hadde lyst til å invitere til bursdagsselskapet til datteren sin, som fylte 15. hun hadde planlagt en stor fest og...

«KOM FORT, KOM FORT, PATRICK OG PREBEN ER DØDE»

William kom løpende ned trappen. «jeg snudde meg bort i to sekunder for å vaske hendene, så gikk lyset og når det kom på igjen så lå de begge to på gulvet og Patrick hadde en kniv i brystet!» Alle fikk helt panikk. «La oss gå opp å se, det er helt hysterisk det du sier William.» Alle gikk opp trappene: Mary først, så Lucy og Frank, Pepper kom etter det igjen og til sist kom William. Fjeset hans var helt hvit av skrekk. «Det kan ikke stemme det du sier William, tvillingbroren min kan umulig være død. Jeg jeg ... mener ... ærlig talt altså.» «Bare følg meg, gjestebadet er rett framover» den som kunne veien best, var Mary. «Sånn nå er vi her» Mary sin stemme var skjelven og nervøs. Det samme var stemmene til de andre. De gikk inn på badet. Der så de det. Patrick og Preben lå på gulvet og rikket seg ikke. Patrick hadde en kniv i brystet. Man kunne se det store åpne såret. Preben lå der stille. «Nå er jo jeg bare biologi doktor, men det ser ut som om Preben ikke er myrdet, bare død.» Frank tenkte seg nøye om. «Antagelig død av skrekk» Frank fortsatt og komme med hypoteser og forslag. «Nå holder det Frank, vi er nødt til å ringe noen.» Pepper tok det veldig pent, i og med at broren hennes faktisk var død. «Jeg vet hvem vi burde ringe! Venninnen min, Kristina Midtbø.» Lucys venninne, også nyhetsreporteren for kanal 15. «Hun tok et lynkurs på nettet om detektivetterforskning. Hun er så godt som en ekte etterforsker». Lucy var fast bestemt på at det var Kristina de skulle ringe. «Dere vet hvor vanskelig det er å få i tak i en ekte detektiv nå om dagen.» Lucy fortsatte å snakke om hvorfor de burde ringe Kristina. Til slutt ble de enige. «Ja vel, vi får ringe Kristina da.» Mary ville jo helst ringe en proff etterforsker, men det kom jo til å havne på nyhetene og det orket hun bare ikke. Å gjøre det hemmelig var nok det beste. «Ok, jeg kan ringe.» Lucy hadde tross alt nummeret til Kristina. Lucy tok fram mobilen. Og tastet inn nummeret. «Hallo?» Kristina svarte i den andre enden. «Hallo?» «Hei Kristina, vi trenger hjelp vi ... «jeg beklager jeg kan ikke høre deg». «Vi trenger hjelp vi.. «haha. Bare tulla dette er mobilsvar. Vennligst legg igjen en beskjed etter pipetonen piiip.» «Kristina svarer ikke. “jeg aner ikke hva vi skal gjøre”.

Kapittel 2

Kristina går mot herskapshuset til Mary. Hun har blitt valgt ut til å etterforske saken. Spesielt etter at hun så at hun hadde tapte anrop fra Lucy. Hun har nøkkel til huset, hun låser opp og går inn. Ved inngangsdøra ligger Pepper livløs. Kristina går lenger inn. I spisestuen ligger William, Mary og Dr. Frank. Livløse de også. Kristina leter videre. Hun går opp trappene. Det var ingen i gjesterommet. Hun går videre til badet. Der lå Patrick og Preben. Hun leter videre. Opp enda en trapp. Ut til en slags takveranda. Det har et stort basseng, og en liten kiosk. Der var det hun lette etter. Ved bassengkanten lå Lucy. Ikke død, heldigvis bare slått i svime. Kristina må ringe ambulansen. Hun tar fram mobilen og taster inn 999. Hun går ned trappene igjen. Preben er bare slått i svime av skrekk. Ambulansen kommer øyeblikkelig. De tar med seg Lucy og Preben. Det var de eneste som ikke var fullstendig døde, bare i svime. Kristina går videre. Ned i spisestuen igjen. Hun tar fram en notatblokk og noterer, hun noterer ned hvor hun fant alle likene. Hun prøver å tenke ut hva som kan ha skjedd. Hun vet at Mary nettopp hadde mottatt en ny pris. På 50 000 kr. Hun føler seg forlatt.

Kapittel 3

Alle løp ned i panikk. «Det er en morder iblant oss, det er en morder iblant oss» William løp rundt i panikk. «Vi må holde oss sammen. På den måten vil ikke morderen få i tak i noen av oss» Pepper hadde jo 999 i IQ. Alle sto tett til hverandre. De hørte noe knirke i trappa. «Jeg går og sjekker». Lucy gikk opp trappene. Lite visste hun at hun gikk rett i fellen til morderen. Hun stod i trappen. Ingen der. Hun hørte et knirk fra den andre trappen opp til takverandaen. Hun fulgte etter. Hun gikk opp trappene. Ingen der. Hun hørte en lyd, hun snudde seg øyeblikkelig og, der stod morderen. De stod med minst 5 meter mellomrom. Lucy klarte ikke se om det var en mann eller kvinne. Morderen kom nærmere. Og nærmere. og slo henne hardt i hodet. Lucy falt ned øyeblikkelig. Hodet hennes stanget hardt i steingulvet og hun rikket seg ikke.

Nede i spisestuen fikk alle panikk når de hørte dunket. «Beklager Mary, men jeg er nødt til å dra nå». Pepper løp mot døra så fort hun kunne. «ikke så fort» morderen kom ned trappa. Han tok fram kniven og etter et stort svitsj, lå Pepper livløs på gulvet.

Morderen gikk mot spisestuen. Det var frykt i øynene til de siste ofrene.

«Du» nå kunne alle se hvem det var. Men før de fikk gjort noe, falt alle sammen ned på gulvet.

Kapittel 4

Kristina sitter på en stol ved spisebordet og prøver å forstå hva hun skal gjøre. Det ligger en kopp med blod på ved spisebordet. Kristina tar fram mobilen, hun ser på reprise av nyhetssendingen hun spilte inn i dagtidlig. Det var da hun rapporterte om saken. Det pleier å berolige henne å se på videoer av henne selv. Plutselig skjønner hun det. Hun ringer til sykehuset med en gang for å få mer informasjon. Mobilen ringer, og ringer. Endelig svarer noen. «Hallo?» «God dag, jeg ringer angående Preben McGoldrick som ble lagt inn på sykehuset i dagtidlig». Kristina husker hva hun sa om Preben på nyhetene i dagtidlig. Han er en verdenskjent skuespiller som kan fake sin egen besvimelse. «Beklager» sier han i den andre enden av røret. «Preben våknet i ettermiddag og følte seg ok, så vi lot han dra hjem». Kristina føler seg svimmel. Preben var morderen. Preben har forlatt sykehuset.

Morderen er på frifot.